

Vidnesbyrdsplanter

Hvad vil det sige at have et vidnesbyrd?

Maryssa Dennis

Kirkens Tidsskrifter
Baseret på en virkelig
hændelse

Elisa gik ind i Primary og satte sig ved sin ven Armando.

»Velkommen!« sagde søster Russo. »Lad os begynde med en sang.«

Elisa sang med sin klasse. »Tro er som et lille frø, du sår og det vil gro« (*Børnenes Sangbog*, s. 50)

Søster Russo delte papir og farveblyanter ud. »Tænk på, hvad vi sang,« sagde hun. »Når I sår jeres frø af tro, så vokser det til et vidnesbyrd. Lav en tegning af, hvordan jeres vidnesbyrd ville se ud, hvis det var en plante.«

Elisa stirrede på det blanke papir. Alle de andre begyndte at tegne. Elisa kiggede på Armandos tegning. Hans plante havde en lige stamme med en masse blade. Den lignede den basilikum, der voksede på hendes altan. Måske var det også sådan, at hendes vidnesbyrd ville se ud. Hun greb sin blyant og tegnede en ligesom hans.

»Er I søde at slå op i jeres skrifter på Alma 32,« sagde søster Russo.

De læste om at så et frø i sit hjerte og mærke det gro. Elisa kiggede på sin vidnesbyrdsplante. *Havde* hun et vidnesbyrd? Hvad betød det overhovedet? Hun ville gerne spørge, men hun var for genert.

Da klassen var ovre, kom søster Russo hen til Elisa.

»Du virker lidt stille. Er der noget galt?« spurgte søster Russo.

Elisa kiggede ned på sin tegning igen. »Jeg er ikke sikker på, at jeg har et vidnesbyrd? Jeg ved ikke

rigtigt, hvad det betyder.«

Søster Russo smilede venligt til Elisa. »Det er helt i orden. Kan du huske, hvad tro er?«

Elisa nikkede. »At man tror på noget, vi ikke kan se?«

»Det er rigtigt!« sagde søster Russo. »Hvilke ting tror du på?«

Det var et let spørgsmål. »Jeg tror på vor himmelske Fader og Jesus Kristus. Jeg ved, at de elsker mig.«

Søster Russo smilede. »Du har lige båret dit vidnesbyrd! Et vidnesbyrd er det, man tror om evangeliet!«

Elisa tænkte over det. »Så har jeg allerede et vidnesbyrd?«

»Ja.« Søster Russo rakte sine skrifter frem. »Og kan du huske, hvad vi læste i dag? Man nærer frøet ved at gøre ting som at komme i kirke. Så vil dit vidnesbyrd blive stærkere.«

Elisa følte, at hun forstod det. »Så det er derfor, at vi tegner vores vidnesbyrd som planter?«

»Præcis. Fordi planter vokser lidt efter lidt,« sagde søster Russo. »Det er på samme måde med vidnesbyrd. De kommer sjældent lige på en gang. De vokser frem lidt ad gangen.«

Elisa fik det bedre med den plante, hun havde tegnet. Da hun kom hjem, skrev hun »Min vidnesbyrdsplante« under sin tegning. Hun hang den op ved sin seng. Hun syntes, at hun allerede kunne mærke, hvordan hendes vidnesbyrd voksede. Og hun ville gerne blive ved med at følge Jesus, så det kunne vokse sig endnu større! ●

NÆR JERES VIDNESBYRD

Et vidnesbyrd er det, I tror er sandt, som »Gud elsker mig« eller »jeg tror, at familier er evige.«

Planter har brug for vand og sollys for at vokse. Skrifterne, bøn og kirke er som vand og sollys for vores vidnesbyrd.

Ligesom planter vokser folks vidnesbyrd i forskellig takt. Vor himmelske Fader glæder sig over det, når jeres kundskab vokser bare en lille smule.

Rødder gør planterne stærke. Lad os holde vores vidnesbyrd stærkt ved at huske på vor himmelske Fader og Jesus hver dag!

ILLUSTRATIONER: CAROLINA FARIAS